

blive overholdt, men der er jo mange andre situationer, hvor man kan ansætte arbejdskraft i en kommune, og hvor der ikke ligger en afskedigelse bag. Det kan være en person, der er gået af på grund af alder, og hvor der så skal nybeskæftiges en person, og så er det, kommunen ganske givet vil kunne få overvejelser med hensyn til, om man ikke skulle hjælpe en person ind igennem perleporten til systemet med de forlængede dagpenge.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

For at undgå eventuelle misforståelser har jeg her skrevet »hr. Knud Erik Kirkegaard«, sådan at jeg er sikker på at kunne holde styr på navnene.

Jeg medgiver, at min argumentation om en person på 48½ år er fuldstændig irrelevant, for folk, der er i aktivperioden, har uanset alder krav på aktivering – ret og pligt endda. Når jeg nævnte de 48½ år, så var det bare, fordi det jo er en betingelse for at komme ind i forbindelse med det her lovforslag.

Men min pointe er, at man i dag har et system, hvor man kan sende folk i aktivering, som i gennemsnit koster 180.000 kr. om året, og hr. Knud Erik Kirkegaard og jeg har været fælles om at kritisere en lang række af de mere eller mindre tvivlsomme projekter, det vil sige den manglende kvalitet.

Det, vi gør her, er, at vi laver en ordning, der ligesom et Kinderæg faktisk har tre elementer i ét: Det giver en bedre kvalitet for den enkelte, det er billigere for staten – det koster kun 100.000 kr. – og det gør det muligt for kommunen eller amtet på en billigere måde end tidligere at styrke den offentlige service, og det er da faktisk tre gode ting, som slet ikke er at foragte.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Allerførst skal jeg lige minde hr. Knud Erik Kirkegaard om, at vi ikke fik noget at vide om, hvilken form for kassetænkning hr. Knud Erik Kirkegaard ville udøve hjemme i byrådssalen. Det var den ene side af sagen.

Så er der spørgsmålet om det her med forlængede dagpenge, og at man falder ud over kanten med den konsekvens, at man ender på kontanthjælp; det kunne der ske en spekulation i, siger hr. Knud Erik Kirkegaard.

Javel, men så må jeg spørge hr. Knud Erik Kirkegaard: Er der nogen, der falder ud over kanten? Vi har lige hørt fru Eva Kjer Hansen her fra talerstolen forsøge at overbevise denne sal og Folketinget om, at denne ordning er dårlig, fordi det private arbejdsmarked har behov for disse her personer. Men det synspunkt er hr. Knud Erik Kirkegaard måske ikke enig i? Så kommer det i hvert fald meget bag på mig, for der plejer gerne i den her form for synspunkter at være meget synonymi i det, Venstre og De Konservative siger.

Men er hr. Knud Erik Kirkegaard ikke enig i, at det private arbejdsmarked også har behov for de her personer?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg synes, den er prisværdig, den omsorg, hr. Knud Erik Kirkegaard har for, at der ikke sker kassetænkning på det her område.

Men jeg vil så spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om han ikke mener, at der er sandsynlighed for, at kommuner ved besættelsen af ledige stillinger ville vælge en yngre i den her situation, hvis der ikke var tilskud, frem for med tilskud at vælge en ældre medarbejder, der har langtidsledighed som problem.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg må så anerkende, at hr. Ole Sohn nu har fået styr på navnene. Det er til gengæld det eneste, han har fået styr på.

Det ligger sådan, at når det drejer sig om en person, som efter det her har ret til at oppebære tilskud efter de kriterier, der nu er fastlagt for det, så siger hr. Ole Sohn: Jamen det dér tilskud og så lønnen vil være mindre end 180.000 kr., og derfor vil man kunne spare noget på det.

Ja, det regnestykke kan man selvfølgelig lave og lave på mange forskellige måder. Der er jo i øvrigt i stakken af dokumenter fra Finansministeriet lavet forskellige regnestykker på det. Men det mest interessante er jo, om den person var kommet i ganske ordinær beskæftigelse uden støtte, og dér må jeg altså gøre opmærksom på, at der er adskillige 48-årige, der selv efter en ledighedsperiode kommer i beskæftigelse enten i den offentlige sektor eller i den private sektor. Det er ikke umuligt, slet ikke; det sker i ganske mange tilfælde.

Så spurgte hr. Poul Erik Dyrlund om det dér med at falde ud over kanten. Jeg mener ikke,